

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Adversus Phænippum de permutatione

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

differ. Ego & prius obtuli Phænippo, & nunc, Iudices, ei dono do, & cedo cum reliquis bonis, etiam argentifodinis, si mihi solum fundum liberum tradiderit, ut fuit, cum ego primum in eum veni testibus adhibitis: & quantum ex ædibus frumenti & vini euexit, & cætera quæ sublati signis à foribus abstulit, ea in eundem locum restituerit. & quid dicere & clamare pergis? multa ego prius ex argentifodinis, Phænippe, meo te corpore laborans, & quæritas, collegi, fateor: nunc verò paucis exceptis, omnia perdidisti. Tu verò è fundo tuo vendens hordeū octodecim drachmis, & vinum duodecim drachmis, non abs re diues es, si frumenti medimnos feceris amplius mille, vini metretas amplius octingetas. Nūquid igitur eundem nos ordinem tenere decet, cum nunc alia in fortuna firmus quàm antea? Nequaquam. Non enim iustū fuerit, succedere & tu: esto ad paruum tempus in classe muneratobeuntium, postquàm cum metallicis malè agitur: vos autem agricolæ ditiores estis quàm oportebat. Satis enim diu duobus patrimoniis frueris, altero naturalis patris. Callipi, altero adoptiui Philostrati oratoris: neque his vnquam quicquam præstulisti. Ac meus quidem pater vtrique & mihi, & fratri, patrimonium reliquit quadraginta quinque minarum: unde vitam sustentare haud facile est: tui verò patres tantam habuere pecuniam, ut vterque tripodem dedicarit in Bacchanalium ædilitate victor. Neque verò inuideo. Debent enim à diuitibus iuari ciues. Tu autem te ostende, vel vnum teruncium in républicâ contulisse, qui duo munifica patrimonia suscepisti. sed non ostendes, occultare enim & tergiversari, & nihil non facere, ne quid hisce in vsum reipublicæ prestes, didicisti. ego verò demonstrabo, me pauculis à patre acceptis, multa insumpsisse. Sed primum legem illam mihi legito, quæ nō finit quicquam quod in fodinis est, declarare, & prouocationem, deinde testimonium: ut constet, Phænippum duas munificas familias hæreditate consecutum.

LEX. PROVOCATIO. TESTIMONIA.

Vnica duntaxat Phænippi istius in vos, Iudices, munificentia ostendi potest. Equos solerter & magno studio alit, ut adolescens & locuples & robustus. Quòdnam eius rei argumentum est? Vendito equo bellico * ab equis descendit, & pro eo vehiculum sibi ista ætate comparauit, ut ne pedes ambulet. Usque ad eò delicias iste diffluit. & hoc quidem mihi descripsit: sed hordei & vini, & cæterorum quæ è fundo proueniunt, nec decimam quidè partem. Opera precium nimirum est, eum nunc missum facere: quoniam niam industriam suam, & reipublicæ studium, tum corpore, tum facultatibus declarauit? Multum certè abest. Bonorum enim iudicium est, eos ciues, qui, cum rem habent, vltra largiuntur, qui in trecentorum classe sunt, si id eis opus fuerit relaxare. ij verò qui se id perdere putant, quod in rempublicam contulerint, in eos qui primi tributum conferunt, sunt referendi, neque permittendum ut fugiant. Recita primum testimonium, deinde declarationem eius.

TESTIMONIUM. DECLARATIO.

Omitte ista. Et si enim multa domo extulit Phænippus resignatis ædificiis, quæ consignata fuerant: ut vobis à testibus explicatum est: & relictis quæ ei visa

τυγαύωσι τοῖς ἰνομίζοντες * ἀπολαύειν, ὅταν εἰς τὸ κοινὸν τι διαπνήσωσιν, ἀγὰν εἰς τοὺς πορευομένους, καὶ μὴ ὅτι ξένοι ἀπαρτίζονται. λέγει ἄρα τὸν μὲν τὴν μέρτυριαν, ἔπειτα τὴν ἀπόφανον αὐτῆς.

Μαρτυρία. Ἀπόφανσις. Ἐὰ ταῦτα, καὶ τοὶ πολλοὶ τῶν ἐν δόδον ἐμποροῦντων, ὡς ἀδελφοὶ δικαστῶν, φάνηται, ἀνοίξας τὰ παρρησιασμοῦ ἅπαντα τῶν οἰκημάτων ὡς ὑμῖν μεμύρηται. Ἐκ τῆς ἀποφαντικῆς ἐδοξεν

A οὐδὲν ἐκ τῶν ὀφειλῶν. ἐγὼ γὰρ καὶ πρὸς τὴν ποσειδάωνα ἀμύνω φάνηται, καὶ νῦν, ὡς ἀδελφοὶ δικαστῶν, δίδωμι ὑμῖν δωρεὰν, καὶ ἀφίσταμαι μὲν τῆς ἄλλης οὐσίας, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις ἐὰν μοι τὴν ἔραπυ μόνω ἐλάβω, καὶ τῶν ἄλλων, ἄσπερ ἔγωγε ἐγὼ τὸ παρὸν ἤλθον εἰς αὐτὴν μὲν μέρτυρον, καὶ ὅσον ἐξήγησεν ἐν τῶν οἰκημάτων οἶκον, καὶ οἶνον, καὶ τὰλλα, ἀφελὼν ἐκ τῶν δωρῶν ταῖς σημεῖα ταῦτα, πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ καταστήσει. καὶ τί λέγεις ἐπὶ, καὶ βοᾷς; πολλὰ ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων ἐγὼ φάνηται πρὸς τὴν αὐτὴν ἐμαυτῆς σῶματι ποταῖ, καὶ ἔραζομένους συνελέξαί μιν. ὁμοιωθῶ νῦν δὲ πάλιν ὀλίγων, ἀπαντὰ ἀπολάω. σὺ δὲ ἐκ τῆς ἔραπυ νῦν πολλῶν τὰς κρεῖττας οὐτω καὶ δεκάδραχμους, καὶ τὴν οἶνον δωδεκάδραχμον, πλουτῆς ἐνότας, ἐπειδὴν ποιῆς σίτου μὲν μεδίμνοις πλείον ἢ χιλίοις, οἴνου δὲ μεξήτας ἑξήκοντα κακοσίους. ἐπὶ οὐδὲν αὐτὴν ἡμῶς τάξει ἔχον δέ, μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν ὄψατο καὶ ἰσοστάσις νῦν

B τε καὶ πρὸς τὴν ἀμύδα μὲν οὐ γὰρ δίκαιον, ἀλλὰ δὲ δέξασθαι καὶ σὺ, καὶ μετὰ λαβὴν μικρὸν χρόνον τὴν λείπερ ἔτι τάξειως: ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν ἐν τοῖς ἔργοις ἠτυχήσαν, ὑμεῖς δὲ οἱ γεωργῶντες δύπορεῖτε μέλλον, ἢ ποσειδάων ἰσχυρὸν γὰρ χρόνον δὴ οὐσίας καρπούμενος ἀξέλεῖς, τὴν μὲν τῆς φύσιν παρὰ τὸν καλλίππεον, τὴν δὲ τῆς ποσειδάωνος φιλοσφραγῆτος τῆς ῥήτορας καὶ οὐδὲν πώποτε τεταίστα πεποιθήσας. καὶ τοὶ οἱ μὲν ἐμὸς πατὴρ πάντε καὶ πέντε κακοτάτων ἐκατέρω ἑμοὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν οὐσίας κατέλιπον, ἀφ' ἧς ζῆν ἐβάδιον ἔστιν. οἱ δὲ σοὶ πατέρες ποσύντων ἦσαν κύριοι χρημάτων, ὡς ἐκατέρω ξίπτις ἀνάκειται, νικησάντων αὐτῶν Διονύσια χρηρησιώτων, καὶ οὐ φθονῶν, δὲ γὰρ τοῖς δόποροις χρησίμοις αὐτοῖς παρέχει τοῖς πολίταις. σὺ τὸν νῦν δέξον χαλκοῦ εἶνα μόνον εἶς τὴν πόλιν ἀνηλωκῶς, ὅταν δύο λφτερηύσας ἑσίας παρὰ ληφῶς. ἀλλ' οὐ δέξεις. δύποκρῆτι εἶσαι γὰρ καὶ ἀξέλεῖται, καὶ πάντα ποιῆν, ἐξ ὧν μὴ λείπερ ἔτι τεταίστα μεμάθησας. ἀλλ' ἐγὼ δέξω πολλὰ ἀναλωκῶς, ὅταν μὲν κερὰ οὐσίαν ὄψατο λαβῶν ὄψατο τῆς παρὰ τὸν νόμον ἐκείνον ἀγὰν ἔστιν, τὸν ἕκ ἐάντα τῶν ἐν τοῖς ἔργοις οὐδὲν ἀποφάνηται, καὶ τὴν ποσειδάων ἔπειτα τὸς μέρτυρίας: ὡς δὲ οἴκων λειούργου ὄψατο οὐσίαι φάνηται καὶ κληρονομήσαν.

C Νόμος. Ποσειδάων. Μαρτυρία. Ἐν μόνον αὐτὴς ἔχει δέξασθαι τοὺς φάνηται περὶ λησπυριῶν εἰς ὑμῶς, ὡς ἀδελφοὶ δικαστῶν. ἰπποκράτης ἀγὰν δὲ ἐστὶ, καὶ φιλοπῆμος, ἀπὸ νῆος καὶ πλοῦτος, καὶ ἰσχυρὸς ἄν. τί τούτου μέγα σημεῖον; ἀποδομένους τὸν ποσειδάων ἰπποκράτην καὶ ταβέθηκον ἀπὸ τῶν ἰπποκράτων καὶ αὐτὸ ἐκείνου ὄψατο αὐτῶν, τὴν κλοῦτος ὡς, ἐόντων, ἵνα μὴ περὶ τῆς ποσειδάων (ποσειδάωνος ἑσφῆς μεσὸς οὐτὸς ἐστὶ) καὶ τὸ ἀπογράφει μοι. τῶν δὲ κρεῖττων καὶ τῶν οἴνου ἐστὶ ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἔραπυ γηρομένων, οὐδὲ τὸ δέκατον μέρτος ἀξίον γε ἀφείναι νῦν αὐτὸν ἔστιν, ἐπειδὴν χρησίμος γε καὶ φιλοπῆμος, καὶ τῆς οὐσίας, καὶ τῶν σῶματι γέροντες, πολλοῦ γὰρ δέ. καλῶν γὰρ καὶ γὰρ ἔστιν ἐστὶ δικαστῶν, τοῖς μὲν τῶν πολιτῶν ἐθγοῦσας, ὅταν δύπορεῖται, λειούργου τῶν, καὶ ἐν τοῖς ξιακοσίους ὄντας, ἀπαρτίζονται, ὅταν τούτου δεόμενοι, καὶ

ἰπποκράτης ἀγὰν δὲ ἐστὶ, καὶ φιλοπῆμος, ἀπὸ νῆος καὶ πλοῦτος, καὶ ἰσχυρὸς ἄν. τί τούτου μέγα σημεῖον; ἀποδομένους τὸν ποσειδάων ἰπποκράτην καὶ ταβέθηκον ἀπὸ τῶν ἰπποκράτων καὶ αὐτὸ ἐκείνου ὄψατο αὐτῶν, τὴν κλοῦτος ὡς, ἐόντων, ἵνα μὴ περὶ τῆς ποσειδάων (ποσειδάωνος ἑσφῆς μεσὸς οὐτὸς ἐστὶ) καὶ τὸ ἀπογράφει μοι. τῶν δὲ κρεῖττων καὶ τῶν οἴνου ἐστὶ ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἔραπυ γηρομένων, οὐδὲ τὸ δέκατον μέρτος ἀξίον γε ἀφείναι νῦν αὐτὸν ἔστιν, ἐπειδὴν χρησίμος γε καὶ φιλοπῆμος, καὶ τῆς οὐσίας, καὶ τῶν σῶματι γέροντες, πολλοῦ γὰρ δέ. καλῶν γὰρ καὶ γὰρ ἔστιν ἐστὶ δικαστῶν, τοῖς μὲν τῶν πολιτῶν ἐθγοῦσας, ὅταν δύπορεῖται, λειούργου τῶν, καὶ ἐν τοῖς ξιακοσίους ὄντας, ἀπαρτίζονται, ὅταν τούτου δεόμενοι, καὶ

